

عنوان مقاله:

تعیین مطلوبیت زیستگاه شوکا (Capreolus Capreolus) در شمال ایران با استفاده از رویکرد مدل سازی تجمعی

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 12، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

شیرین محمودی - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

افشین علیزاده شعبانی - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

مهرشاد زین العابدینی - پژوهشگاه بیوتکنولوژی کشاورزی ایران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

سهراب اشرفی - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

اولیاقلی خلیلی پور - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خرمشهر، ایران

خلاصه مقاله:

مدل سازی پراکنش گونه ابزار مهم و ضروری برای مدیریت و حفاظت از شوکا به عنوان یک گونه مخفی کار و گیاه خوار حفاظت شده ملی در ایران است. در این پژوهش با استفاده از بسته Biomod2 و روش مدل سازی تجمعی و تعداد 91 داده حضور گونه شوکا و عوامل محیطی و انسانی، مدل تجمعی مطلوبیت زیستگاه براساس شش الگوریتم مدل توزیع گونه در منطقه مورد مطالعه با وسعت 74000 کیلومتر مربع تهیه شد. در این مطالعه AUC مدل تجمعی معادل 0/97 بود که نشان دهنده عملکرد عالی مدل است. نتایج این مطالعه 15 درصد از منطقه مطالعاتی را دارای مطلوبیت کافی برای گونه شوکا شناسایی کرد. هم چنین نتایج نشان داد که متغیرهای کاربری سرزمین (29%) و ارتفاع (29%) بیشترین تاثیر و پس از این متغیرها دمای حداکثر در گرم ترین ماه (17%) و شیب (11%) اهمیت بالایی بر حضور این گونه دارد. متغیرهای انسانی نتوانستند در مدل سازی تاثیر بالایی بر پراکنش گونه از خود نشان دهند. شوکا مناطق جنگلی متراکم را به علت کاهش قابلیت مشاهده شدن و هم چنین وجود پناه و غذای کافی، ترجیح می دهد.

کلمات کلیدی:

شوکا، مطلوبیت زیستگاه، مدل تجمعی، ایران، مدل سازی پراکنش گونه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302696>

